EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 09.11.2005
KOM(2005) 357 galutinis/2

2005/0145 (CNS)

CORRIGENDUM:
Annule et remplace la version
du 02.08.2005.
Concerne toutes les versions linguistiques
sauf FR, EN, DE.

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Bendra situacija

Šiuo metu euro įvedimas ir jo naudojimas dabar dalyvaujančiose valstybėse narėse reglamentuojamas trimis Tarybos reglamentais. Pirma, Tarybos reglamentu (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo[1] reglamentuojamas pirminis euro įvedimas pirmosios bangos euro zonos valstybėse narėse ir Graikijoje. Šis reglamentas pagrįstas nuostatomis, kurias Europos Vadovų Taryba patvirtino Madride 1996 m. Kadangi ateityje prie euro zonos prisijungsiančių šalių situacija skirsis nuo Madrido scenarijuje numatytosios, šių taisyklių nebegalima taikyti dabartine forma. Todėl šia iniciatyva siūlomi šio reglamento pakeitimai.

Be to, euro įvedimas ir naudojimas reglamentuojamas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2866/98 dėl euro ir eurą įvedančių valstybių narių valiutų perskaičiavimo kursų[2] ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1103/97 dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su euro įvedimu[3]. Pirmąjį reikia pritaikyti siekiant numatyti prie euro zonos prisijungiančių valstybių narių valiutų perskaičiavimo kursus, o antrasis gali likti nepakeistas.

Kai kurios nedalyvaujančios valstybės narės jau ėmėsi vidaus pasirengimo įvesti eurą veiksmų ir būtent rengia nacionalinės teisės aktų pakeitimus. Kadangi kompetencija priimti pinigų įstatymus, susijusius su dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis, priklauso išskirtinai Bendrijai, valstybėms narėms, kad jos galėtų atlikti pasirengimus nacionaliniu lygiu, reikia patikimos ir tvirtos Bendrijos teisės sistemos.

1.2. Tikslas

Nors Sutartis, būtent jos 122 ir 123 straipsniai, leidžia išplėsti euro zoną į šiuo metu nedalyvaujančias valstybes nares, antrinėje teisėje šiuo metu nenumatomos euro įvedimo šiose valstybėse narėse ir šių Sutarties nuostatų įgyvendinimo taisyklės. Todėl, siekiant sudaryti sąlygas įvesti eurą šiose valstybėse narėse, yra būtini antrinės teisės aktai.

Šiuo atžvilgiu taisyklės, kurios buvo taikomos dabar dalyvaujančioms valstybėms narėms, visų pirma Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo, taip pat Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2866/98 dėl euro ir eurą įvedančių valstybių narių valiutų perskaičiavimo kursų ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1103/97 dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su euro įvedimu, sėkmingai pritaikytos euro įvedimui pirmosiose dvylikoje euro zonos valstybių narių. Ši teisės sistema pasitvirtino kaip tvirta ir patikima ir todėl turėtų būti išlaikyta bei kuo plačiau pritaikyta būsimose euro zonos narėse.

---

1 OL L 139, 1998 5 11, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2596/2000, siekiant numatyti euro įvedimą Graikijoje.

2 OL L 359, 1998 5 1112 31, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1478/2000, siekiant numatyti euro įvedimą Graikijoje.

3 OL L 162, 1997 6 19, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2595/2000, siekiant sudaryti sąlygas įvesti eurą Graikijoje.

Kadangi kai kurios nedalyvaujančios valstybės narės galėtų prisijungti prie euro zonos jau 2007 m., tam pritaikyta teisės sistema, skirta euro zonos plėtrai, turėtų būti parengta laiku, visų pirma siekiant visoms būsimoms euro zonos narėms suteikti tikrumo ir nustatyti taisykles, kurios galėtų būti lengvai taikomos bet kuriai būsimai narei. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1103/97 dėl tam tikrų nuostatų, susijusių su euro įvedimu, gali likti nepakeistas, bet ypač Tarybos reglamentą (EB) Nr. 974/98 reikia pritaikyti. Poreikį iš dalies pakeisti šį reglamentą lemia, *inter alia*, tai, kad šiame reglamente daroma nuoroda į konkrečiai nustatytas datas. Siekiant, kad Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 būtų taikomas visoms esamoms ir būsimoms euro zonos valstybėms narėms, būtina pritaikyti šį reglamentą taip, kad visos šios nustatytos datos būtų pakeistos datomis, nustatytomis reglamentuose kiekvienai atskirai valstybei narei. Be to, kadangi eurų banknotai ir monetos jau yra apyvartoje, pirmosioms dvylikai dalyvaujančių valstybių narių taikytas perėjimo prie euro scenarijus netiks visoms būsimoms euro zonos narėms ir reikės padaryti jį lankstesnį.

Pirma, valstybės narės galėtų pasirinkti tradicinį pereinamąjį laikotarpį, kokį taikė valstybės narės, įsteigusios euro zoną 1999 m. (Belgija, Vokietija, Ispanija, Prancūzija, Airija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai, Austrija, Portugalija ir Suomija) arba prisijungusios prie jos 2001 m. (Graikija). Tai reikštų, kad iš pradžių euro būtų įvestas kaip atitinkamos valstybės narės valiuta, nors eurų banknotai ir monetos būtų įvesti tik pasibaigus pereinamajam laikotarpiui toje valstybėje narėje. Pereinamojo laikotarpio trukmė atskirose valstybėse narėse galėtų būti skirtinga.

Antra, valstybės narės galėtų rinktis „didžiojo sprogimo“ scenarijų. Šiame scenarijuje pereinamasis laikotarpis truktų tik vieną „loginę sekundę“. Todėl euro, kaip atitinkamos valstybės narės valiutos, įvedimas sutaptų su eurų banknotų įvedimu.

Galiausiai valstybės narės galėtų rinktis „didžiojo sprogimo“ scenarijų kartu su laipsniško perėjimo prie euro laikotarpiu, kai būtų įgyvendinamas „didžiojo sprogimo“ scenarijus ir kartu ribotą laikotarpį po „didžiojo sprogimo“ dienos būtų leista tam tikru lygiu naudoti nacionalinę valiutą konkrečiose teisės priemonėse (sąskaitose faktūrose, buhalterinėse knygose ir kt.).

Kadangi prie euro zonos prisijungiančios valstybės narės gali būti nustatytos tik tuomet, kai bus panaikintos joms darytos išlygos, pritaikyti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 974/98 reikia atskirai ir anksčiau.

1.3. Perspektyva

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98, kuris pagrįstas EB sutarties 123 straipsnio 4 dalimi, yra ir toliau bus euro įvedimo vienuolikoje „pirmosios bangos“ dalyvaujančių valstybių narių pagrindas. Šis reglamentas yra iš dalies pakeistas vieną kartą, būtent 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2596/2000, pagrįstu EB sutarties 123 straipsnio 5 dalimi, siekiant sudaryti sąlygas Graikijai prisijungti prie euro zonos. Iš esmės šiuo pakeičiančiuoju reglamentu į Reglamento (EB) Nr. 974/98 dalyvaujančių valstybių narių sąrašą tiesiog buvo įtraukta Graikija.

Šis būdas, kaip Graikijai pritaikytas reglamento pakeitimas, turėtų būti taikomas kiekvieną kartą ateityje išplečiant euro zoną. Kiekvienam atskiram prisijungimui bus atskiras reglamentas, keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 974/98. Šis keičiantysis reglamentas bus pagrįstas EB sutarties 123 straipsnio 5 dalimi ir, kiekvienai atskirai

valstybei narei prisijungiant prie euro zonos, juo iš esmės bus išplėstas dalyvaujančių valstybių narių sąrašas ir nurodytas tos valstybės narės pasirinktas perėjimo prie euro scenarijus.

Siekiant parengti Reglamentą (EB) Nr. 974/98 tokiems vėlesniems pakeitimams, pirma reikia jį techniškai pritaikyti. Šis techninis Reglamento (EB) Nr. 974/98 pakeitimas būtų pagrįstas EB sutarties 123 straipsnio 4 dalies trečiu sakiniu. Reglamentą pritaikyti reikėtų kiek įmanoma anksčiau, kad būsimoms euro zonos narėms būtų laiku suteiktas teisinis aiškumas ir tikrumas.

Po kiekvieno pakeitimo paprastai Komisija parengs neoficialią suvestinę Reglamento (EB) Nr. 974/98 versiją su pakeitimais.

2. TEISINIAI ASPEKTAI

2.1. Teisinis pagrindas

Šio pasiūlymo teisinis pagrindas yra EB sutarties 123 straipsnio 4 dalies trečias sakinys, leidžiantis priimti pinigų įstatymų nuostatas. Taryba sprendžia valstybių narių, kurioms nedaroma išlyga, kvalifikuota balsų dauguma, remdamasi Komisijos pasiūlymu bei pasikonsultavusi su ECB.

Reikėtų atkreipti dėmesį, kad EB sutarties 123 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad, nusprendus panaikinti išlygą valstybei narei, Taryba, *inter alia*, imasi kitų priemonių, reikalingų eurui, kaip bendrai valiutai, toje valstybėje narėje įvesti. Taryba sprendžia vieningu valstybių narių, kurioms nedaroma išlyga, ir suinteresuotos valstybės narės sutarimu, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su ECB. Ši nuostata bus taikoma kaip teisinis pagrindas įtraukiant kitas valstybes nares, prisijungiančias prie euro zonos, į Tarybos reglamente (EB) Nr. 974/98 pateikiamą valstybių narių sąrašą.

2.2. Subsidiarumas ir proporcingumas

Pasiūlymas priklauso išimtinei Bendrijos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

Šia iniciatyva nustatoma tik tiek, kiek būtina jos tikslams pasiekti, ir todėl ji atitinka proporcingumo principą.

2.3. Teisinės priemonės pasirinkimas

Reglamentas yra vienintelė tinkama teisinė priemonė iš dalies pakeisti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo.

3. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi jokios įtakos Bendrijos biudžetui.

4. KOMENTARAI DĖL ATSKIRŲ STRAIPSNIŲ

4.1. 1 straipsnio 1 dalis

Šiomis nuostatomis panaikinamas datų Tarybos reglamente (EB) Nr. 974/98 konkretumas. Vietoj to, jos pakeičiamos apibrėžimais, todėl skirtingoms valstybėms narėms taikomos konkrečios datos gali skirtis.

4.2. 1 straipsnio 2 dalis

Šiame straipsnyje patikslinama, kad kiekvienai atskirai valstybei narei nurodytos ir 1 straipsnyje išvardytos datos išdėstomos naujoje lentelėje, pateiktoje Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 priede.

4.3. 1 straipsnio 3 dalis

Šia nuostata supaprastinamas 2 straipsnis, nes naudojamos reglamente apibrėžtos datos, o ne kiekvienai atskirai valstybei narei konkrečiai nustatytos datos.

4.4. 1 straipsnio 4 dalis

Šia nuostata, pakeičiančia 9 straipsnį, nustatytos datos pakeičiamos reglamente apibrėžtomis datomis.

4.5. 1 straipsnio 5 dalis

Šia nuostata numatomas laipsniško perėjimo prie euro laikotarpis. Taip sudaromos sąlygos toliau kurti teisės priemones (pvz., sąskaitas faktūras ar bendrovės atskaitomybę), per vienerių metų laipsniško perėjimo prie euro laikotarpį darant nuorodą į nacionalinės valiutos vienetą. Be to, šia nuostata leidžiama valstybėms narėms papildomai apriboti jos taikymo sritį ir trukmę.

4.6. 1 straipsnio 6 dalis

Ši nuostata 10 ir 11 straipsniuose nustatytą datą pakeičia kitur reglamente apibrėžta data. Be to, iš dalies pakeičiamas Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 11 straipsnio antras sakinys, siekiant pripažinti trečiųjų šalių (pvz., šiuo metu Monako, San Marino ir Vatikano Miesto Valstybės) pagal pinigų susitarimus su Bendrija išleidžiamų eurų monetų kaip mokėjimo priemonės statusą.

4.7. 1 straipsnio 7 dalis

Šioje nuostatoje nustatyta data pakeičiama taip, kaip aprašyta pirmiau.

4.8. 1 straipsnio 8 dalis

Šioje nuostatoje nustatyta data pakeičiama taip, kaip aprašyta pirmiau. Be to, šia nuostata bankai įpareigojami, kol apyvartoje yra abi valiutos, nemokamai keisti nacionalinės valiutos vienetais išreikštus banknotus ir monetas į eurų banknotus ir monetas. Ši prievolė gali būti apribota nacionaliniais įstatymais.

4.9. 1 straipsnio 9 dalis

Šia nuostata pridedamas pirmiau 4.2 punkte nurodytas priedas, kuriame numatomi Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98 1 straipsnyje nustatyti apibrėžimai ir jų reikšmė kiekvienai valstybei narei atskirai.

Imantis tolesnių teisinių veiksmų, į sąrašą, dabar pridedamą prie Tarybos reglamento (EB) Nr. 974/98, būtų įtrauktos atskiros valstybės narės. Siekiant parengti tokius pakeitimus, prieš Tarybai priimant sprendimą pagal Sutarties 122 straipsnio 2 dalį panaikinti atskirai valstybei narei darytą išlygą, atitinkama valstybė narė turėtų raštu pranešti Tarybai ir Komisijai, ar, jos nuomone, reikia pereinamojo laikotarpio ir – jei ji renkasi „didžiojo sprogimo“ scenarijų – ar ji nori taikyti laipsniško perėjimo prie euro laikotarpį.

Atitinkamos lentelės eilutės valstybei narei A, taikančiai „Madrido“ pereinamąjį laikotarpį, valstybei narei B, taikančiai „didžiojo sprogimo“ metodą, ir valstybei narei C, taikančiai „didžiojo sprogimo“ metodą kartu su laipsniško perėjimo prie euro laikotarpiu, atrodytų taip. Jos būtų įtraukiamos į lentelę nusistovėjusia tvarka pagal valstybes nares:

Valstybė narė A	20XX m. sausio 1 d.	20XX+1 m. sausio 1 d.	–	–
Valstybė narė B	20YY m. sausio 1 d.	20YY m. sausio 1 d.	Ne	–
Valstybė narė C	20ZZ m. sausio 1 d.	20ZZ m. sausio 1 d.	Taip	20ZZ m. gruodžio 31 d.

2005/0145 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 123 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[4],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[5],

atsižvelgdama į Europos centrinio banko nuomonę[6],

kadangi:

(1) 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo[7] numato euro įvedimą vietoje valiutų tų valstybių narių, kurios įvykdė būtinas sąlygas bendrai valiutai įvesti, Bendrijai pradėjus trečią Ekonominės ir pinigų sąjungos etapą. Šiame reglamente taip pat pateikiamos taisyklės, taikomos šių valstybių narių nacionalinės valiutos vienetams pereinamuoju laikotarpiu, kuris baigiasi 2001 m. gruodžio 31 d., bei banknotų ir monetų taisyklės.

(2) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2596/2000 buvo iš dalies pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 974/98, rengiantis Graikijos valiutos pakeitimui euru.

(3) Reglamente (EB) Nr. 974/98 nustatytas perėjimo prie euro tvarkaraštis šiuo metu dalyvaujančiose valstybėse narėse. Siekiant taisyklių, reglamentuojančių euro įvedimą kitose valstybėse narėse, aiškumo ir tikrumo, būtina nustatyti bendras nuostatas, patikslinančias, kaip įvairūs perėjimo prie euro laikotarpiai turėtų būti nustatomi ateityje.

(4) Siekiant pasirengti tolygiai pereiti prie euro, Reglamente (EB) Nr. 974/98 numatomas privalomas pereinamasis laikotarpis nuo dalyvaujančių valstybių narių valiutų pakeitimo euru iki eurų banknotų ir monetų įvedimo.

---

4 OL C […], […], p. […].
5 OL C […], […], p. […].
6 OL C […], […], p. […].
7 OL L 139, 1998 5 11, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2596/2000 (OL L 300, 2000 11 29, p. 2).

(5) Jei valstybė narė laikosi nuomonės, kad pereinamojo laikotarpio nereikia, eurų banknotai ir monetos mokėjimo priemonės statusą toje valstybėje narėje įgis euro įvedimo dieną. Tačiau turėtų būti leidžiama šioms valstybėms narėms taikyti vienerių metų laipsniško perėjimo prie euro laikotarpį, per kurį turėtų būti įmanoma ir toliau daryti nuorodą į nacionalinės valiutos vienetą naujose teisės priemonėse. Taip šių valstybių narių ūkio subjektai gautų daugiau laiko pasirengti euro įvedimui ir tokiu būdu perėjimas prie euro taptų lengvesnis.

(6) Bankus reikėtų įpareigoti nemokamai, laikantis tam tikrų aukščiausių ribų, keisti nacionalinės valiutos vienetais išreikštus banknotus ir monetas į eurų banknotus ir monetas, kol apyvartoje yra abi valiutos.

(7) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 974/98 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 974/98 iš dalies keičiamas taip:

(1) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Šiame reglamente:

(a) „dalyvaujančios valstybės narės“ reiškia tas valstybes nares, kurios išvardytos priedo lentelėje;

(b) „teisės priemonės“ reiškia teisės ir įstatymines nuostatas, administracinius aktus, teismo sprendimus, sutartis, vienašalius teisės aktus, mokėjimo priemones, išskyrus banknotus ir monetas, ir kitas teisinę galią turinčias priemones;

(c) „perskaičiavimo kursas“ reiškia neatšaukiamai nustatytą perskaičiavimo kursą, kurį Taryba patvirtino kiekvienai dalyvaujančios valstybės narės valiutai vadovaudamasi Sutarties 123 straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu arba to straipsnio 5 dalimi;

(d) „euro įvedimo diena“ reiškia datą, kai dalyvaujanti valstybė narė įveda eurą;

(e) „grynųjų eurų įvedimo diena“ reiškia datą, kai eurų banknotai ir monetos įgyja mokėjimo priemonės statusą atitinkamoje dalyvaujančiose valstybėje narėje;

(f) „euro vienetas“ reiškia valiutos vienetą, nurodytą 2 straipsnio antrame sakinyje;

(g) „nacionalinių valiutų vienetai“ reiškia dalyvaujančios valstybės narės valiutos vienetus, kurie nustatyti dieną prieš euro įvedimą toje valstybėje narėje;

(h) „pereinamasis laikotarpis“ reiškia laikotarpį, kuris prasideda 00.00 val. euro įvedimo dieną ir baigiasi 00.00 val. grynųjų eurų įvedimo dieną;

(i) „laipsniško perėjimo prie euro laikotarpis“ reiškia laikotarpį, kuris prasideda euro įvedimo dieną ir per kurį galima ir toliau daryti nuorodą į nacionalinės valiutos vienetą naujose teisės priemonėse;

(j) „išraiškos pakeitimas“ reiškia nacionalinės valiutos vieneto, kuriuo yra išreikšta negrąžinta skolos suma, pakeitimą euro vienetu, tačiau tokiu išraiškos pakeitimu nepakeičiamos jokios kitos skolos sąlygos, kadangi šis klausimas sprendžiamas atitinkamu nacionaliniu įstatymu.“

(2) Įterpiamas šis 1a straipsnis:

„1a straipsnis

Euro įvedimo diena, grynųjų eurų įvedimo diena ir prireikus laipsniško perėjimo prie euro laikotarpis kiekvienai dalyvaujančiai valstybei narei yra toks, koks nustatytas priede.“

(3) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Nuo atitinkamos euro įvedimo dienos dalyvaujančių valstybių narių valiuta yra euro. Valiutos vienetas yra vienas euro. Vienas euro yra padalytas į vieną šimtą centų.“

(4) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Nacionaliniai banknotai ir monetos savo teritorijose išlaiko savo, kaip mokėjimo priemonės, statusą, buvusį dieną prieš euro įvedimo dieną atitinkamoje dalyvaujančioje valstybėje narėje.“

(5) Įterpiamas šis 9a straipsnis:

„9a straipsnis

Jei tam tikroje dalyvaujančioje valstybėje narėje euro įvedimo ir grynųjų eurų įvedimo diena sutampa, ši valstybė narė gali taikyti laipsniško perėjimo prie euro laikotarpį. Šiuo atveju nuorodos, teisės priemonėse per vienerių metų nuo euro įvedimo dienos laikotarpį padarytos į nacionalinės valiutos vienetą, interpretuojamos kaip nuorodos į euro vienetą pagal atitinkamus perskaičiavimo kursus. Veiksmai pagal šias teisės priemones vykdomi tik euro vienetu. Taikomos apvalinimo taisyklės yra nustatytos Reglamente (EB) Nr. 1103/97.

Atitinkama valstybė narė taikyti pirmą pastraipą gali leisti tik tam tikros teisės priemonių rūšims arba tam tikrose srityse priimtoms teisės priemonėms.

Atitinkama valstybė narė gali sutrumpinti pirmoje pastraipoje numatytą laikotarpį.“

(6) 10 ir 11 straipsniai pakeičiami taip:

„10 straipsnis

Nuo 2002 m. sausio 1 d. ECB išleidžia į apyvartą eurų banknotus. Dalyvaujančių valstybių narių centriniai bankai nuo atitinkamos grynųjų eurų įvedimo dienos išleidžia į apyvartą eurų banknotus.

Nepažeidžiant 15 straipsnio, šie eurų banknotai dalyvaujančiose valstybėse narėse yra vieninteliai mokėjimo priemonės statusą turintys banknotai.

11 straipsnis

Nuo atitinkamos grynųjų eurų įvedimo dienos dalyvaujančios valstybės narės išleidžia eurų monetas arba centus laikydamosi nominalių ir techninių reikalavimų, kuriuos Taryba gali nustatyti vadovaudamasi Sutarties 106 straipsnio 2 dalies antru sakiniu. Nepažeidžiant 15 straipsnio ir bet kurių susitarimų, susijusių su pinigų reikalais, pagal Sutarties 111 straipsnį nuostatų, šios monetos dalyvaujančiose valstybėse narėse yra vienintelės teisėtos mokėjimo priemonės statusą turinčios monetos. Jokia šalis neprivalo priimti daugiau kaip 50 monetų kiekvieno atsiskaitymo metu, išskyrus monetas išleidžiančią instituciją ir jos specialiai paskirtus asmenis.“

(7) 13 ir 14 straipsniai pakeičiami taip:

„13 straipsnis

10, 11, 14, 15 ir 16 straipsniai kiekvienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje taikomi nuo atitinkamos grynųjų eurų įvedimo dienos.

14 straipsnis

Jeigu dieną prieš grynųjų eurų įvedimo dieną egzistuojančiose teisės priemonėse yra daromos nuorodos į nacionalinės valiutos vienetus, tokios nuorodos interpretuojamos kaip nuorodos į eurus pagal atitinkamus perskaičiavimo kursus. Taikomos apvalinimo taisyklės yra nustatytos Reglamente (EB) Nr. 1103/97.“

(8) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 ir 2 dalyse žodžiai „pasibaigus pereinamajam laikotarpiui“ ir „po pereinamojo laikotarpio pabaigos“ pakeičiami žodžiais „nuo atitinkamos grynųjų eurų įvedimo dienos“;

(b) įrašoma ši 3 dalis:

„Per 1 dalyje paminėtą laikotarpį bankai dalyvaujančiose valstybėse narėse, įvedančiose eurą po 2002 m. sausio 1 d., savo klientų nacionalinius banknotus ir monetas į eurų banknotus ir monetas keičia nemokamai ir neribotai, atsižvelgdami į

aukščiausią nustatytą ribą, kuri gali būti nustatyta nacionalinėje teisėje. Bankai gali reikalauti įspėti, jei keistina suma viršija aukščiausią banko nustatytą ribą, atitinkančią vieno namų ūkio sumą.

Pirmoje pastraipoje paminėti bankai asmenų, kurie nėra jų klientai, nacionalinius banknotus ir monetas nemokamai pakeičia iki aukščiausios banko arba nacionalinėje teisėje nustatytos ribos.“

(9) Šio reglamento priedo tekstas įrašomas kaip priedas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse vadovaujantis Sutartimi tiek, kiek tai susiję su 11 ir 12 protokolais bei 122 straipsnio 1 dalimi.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Valstybė narė	Euro įvedimo diena	Grynųjų eurų įvedimo diena	Valstybė narė, kuriai taikomas laipsniško perėjimo prie euro laikotarpis	Laipsniško perėjimo prie euro laikotarpio pabaiga
Belgija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Vokietija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Graikija	2001 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Ispanija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Prancūzija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Airija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Italija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Liuksemburgas	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Nyderlandai	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Austrija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Portugalija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–
Suomija	1999 m. sausio 1 d.	2002 m. sausio 1 d.	–	–